

Kedves Gyerekek! Kedves Szülők!

Áhítat:

„...olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig eresztí gyökereit. **Nincs mitől félnie**, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.” (Jeremiás 17,8)

Nézzétek csak meg ezt a két képet! Mi a különbség közöttük?

Miért száradt ki a bokor? Mire lett volna szüksége?
A másik képen a fa miért nem száradt ki?

Ahogy a testünknek is szüksége van vízre, hogy ne száradjunk ki, a lelkünknek is szüksége van Istenre, hogy éljen.

Azt mondja a Biblia, hogyha úgy kapaszkodunk Istenbe, mint ez a fa kapaszkodik a gyökereivel a vízhez, akkor nem kell félnünk. Ha közel maradunk Istenhez és bízunk benne, akkor jöhet bármilyen nehéz dolog=hőség, nem kell aggódnunk mert Isten gondoskodni fog rólunk.

Mese:

Zelk Zoltán: A patak meséje

A patak szélén álldogáló bokor egyszer megkérdezte a locsogó pataktól:

- Mondd, hová sietsz, hogy sohasem állsz meg? Mi dolgod van tulajdonképpen?
- Elmondanám – felelte a kispatak -, ha versenyt futnál velem, mert hosszú ez a történet, s nincs időm órahosszat beszélgetni. De, ha akarod, utam végén elmondom a folyóparti fának s megkérem, hogy üzenje meg neked egy falevélen.

A bokor örömmel beleegyezett, s várta, hogy mikor jön meg a falevéltre írt üzenet. Nem sokáig kellett várnia, harmadnap odaérkezett a Természet postása, a szél, s a bokor ágai közé hajította a folyóparti fa üzenetét. Köszönt is, de nem állt meg, hiszen még messzi út várt rá, erdőbe, kertekbe, hegyek tetejére vitte a rábízott faleveleket.

A patakparti bokrok kíváncsian hajoltak össze a lombjaikkal, valamennyien tudni akarták, mi van a levélben. De várniok kellett, míg kisüt a nap, mert bokortársuk már bizony öreg volt, s csak napfénynél tudott olvasni. Mikor aztán a nap kisütött, megtudhatták végre, hogy miért olyan sietős az útja a pataknak.

- Egyszer régen, nagyon régen, négy testvér élt a földön: négy kis forrás. Nagyon szerették egymást, boldogan éltek együtt a hegy tövében, csak azon búsultak, hogy nem vándorolhatják be az egész világot. Öreg barátjuk, a hegy, azt tanácsolta nekik, hogy az egyik induljon világgá, s ha hazajön, mesélje el a többieknek, hogy mit látott.

Így is történt. Nagy búcsúzkodás, sírás-rívás közben útrakelt a kis forrás, miközben a hegy, a szél s az erdő jó tanácsokat kiabáltak utána. De hiába várták, elmúlt egy év, elmúlt kettő, elmúlt három, a forrás még mindig nem tért vissza. Amikor aztán a negyedik évben is hiába várták, elhatározták, hogy egyikük elindul s megkeresi.

- Igen ám, de hol, merre, mikor már negyedik éve nem hallottak róla semmit? Így töprengtek, szomorkodtak, mikor váratlanul egy madár szállott le hozzájuk, s kéretlenül is megszólalt:
- Nagy hírt hozok nektek a testvéretekről! Akár hiszitek, akár nem, már nem forrás ő, hanem tenger!

Olyan nagy és hatalmas, hogy három hét alatt sem tudok átrepülni a partjai között. Ő már nem jöhet többé közétek, de nagyon vágyik utánatok, s ezért arra kér, hogy ti menjetek hozzá. Egyéb sem kellett, az egyik forrás rögtön útrakelt, s ment, amerre a madár vezette.

De ő sem jött vissza, sem egy, sem két, sem három év múlva, helyette is madár jött el a negyedik évben.- Akár hiszitek, akár nem, folyó lett a ti testvéretekből! Nagyon vágyik már utánatok, kér, hogy menjetek el hozzá...

Amikor idáig ért a bokor az olvasásban, megszólalt a patak: – Egy percre megállhatok, a végét már én mondom el. Amikor ezt meghallottam a madártól, én is útra keltem. Patakká váltam, s azóta is mindennap elszaladok folyóvá lett testvéremhez. Legkisebb testvérem, a forrás üzenetét viszem a folyóhoz, ő pedig a tengerhez. Így élünk mi négyen.

Vers:

Szalai Borbála: Miért csillog a patak vize?

Falunknál a kertek alatt

bukdácsol egy kicsi patak.

Abban fürdik minden reggel

a napocska, mikor felkel.

Ragyogóra mossa magát

mielőtt még munkához lát.

Csillog ám a kis patak:

belemosta fényét a nap!

Kézműves ötlet:

Készíts egy saját kis vízpartot!

Fess vagy rajzolj egy papírra egy nagy tavat vagy folyót! Készíts hozzá teknősbékát és halat!

Papírhajót is hajtogathatunk a vízre!

